

כָּל הַלּוֹמֵד זֶהר בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

כָּל הַשּׁוֹמֵה הִלְכוֹת בְּכָל יוֹם
מִבְּטָח לֹא שָׁהוּא בּוֹ עוֹלָם הַבָּא

יֵד תִּשְׂרִי

אָמַר רַבִּי חֲנִינְיָא מִשּׁוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי: "אֵין לֹא לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבֵית גְּנֻזִיו אֲלֵא אוּצֵר שֶׁל יְדָאֵת שְׁמַיִם שְׁנֵאמֹר (ישעיה לג) יְדָאֵת ה' הִיא אוּצֵרוֹ (בְּרִבּוֹת ל"ג), וּבְלֵי לַמּוֹד תּוֹרַת הַסּוּד אֵי אֲפֹשֶׁר לְהַגִּיעַ לְטַפַּת יְדָאֵת שְׁמַיִם".

קוֹבֵץ רֵאשׁוֹן לְחֹדֶשׁ תִּשְׂרִי

פֶּסֶק מֹשֶׁה רַבֵּנוּ ע"ה:
בְּסֵפֶר הַזֶּהר נִצָּא
מֵהַגְלוּת בְּרַחֲמִים
"כִּי לֹא תִשְׁכַּח
מִפִּי זִרְעוֹ" הֵם
אוֹתֵיזוֹת יוֹחָאִי

סֵפֶר זֶהר שׁוֹלַחַן עֶרוֹף שִׁיבְרֵי הַתְּנָא הָאֱלוֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי

בְּלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ לְשׁ"ס דְּהַ יוֹמִי

וְהוּא: זֶהר וְשֹׁלַחַן עֶרוֹף מַחֲזִיק לְשְׁלֹשׁ שָׁנִים
לְלַמּוֹד דְּהַ זֶהר וְשֹׁלַחַן עֶרוֹף הַיּוֹמִי עִם דְּהַ גְּמָרָא הַיּוֹמִי

תפילה מיוחדת לפני לימוד הזוהר ביחד עם שולחן ערוך

רוֹחֲצִים יְדֵיהֶם, וְעוֹמְדִים וְעוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּמִבְּרָכִים
עַל קְרִיאָתָהּ. וּבְשִׁהֲתַרְנַגּוּל קוֹרָא, אִזְ חֲצוֹת הַלַּיְלָה
מִמֶּשׁ, וְאִזְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא עִם הַצְּדִיקִים
בְּגֵן עֵדֶן. וְאִסּוּר לְבָרֵךְ בְּיָדִים טְמֵאוֹת וּמְזֻהָמוֹת,
[וּמִבְּרָכִים], וְכֵן כָּל שְׁעָה. בְּגִלְל שְׁבִשְׁעָה שְׁבֵן אָדָם
יֵשֶׁן, רוּחוֹ פוֹרְחַת מִמֶּנּוּ. וּבְשִׁעָה שְׁרוּחוֹ פוֹרְחַת מִמֶּנּוּ,
רוּחַ טְמֵאָה מְזַמְנַת וְשׁוֹרָה עַל יָדָיו וּמְטַמְּאֵת אוֹתָם,
וְאִסּוּר לְבָרֵךְ בָּהֶם לֵילָא נְטִילָה.

הרי מבואר באומרו "נטלה של מים היו נותנים
לפניהם" כו' כדי שלא ילכו ר' אמות בלא
נטילה.

בוזר פרשת מקץ (קצח): כְּשֶׁאָדָם קָם בַּבֹּקֶר,
צָרִיךְ לְרַחֵץ יָדָיו מִתּוֹךְ נְטִילָה שֶׁל מַיִם, שֶׁהוּא כְּלִי
לְטַל מִמֶּנּוּ מַיִם, מִתּוֹךְ מֵי שְׂרַחֵץ יָדוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה, כְּמוֹ
שֶׁבְּאֵרוֹהוּ.

ועוד, שצריך אדם לטל יד ימין בשמאל, כדי
להשליט ימין על שמאל, וירחץ הימין מן השמאל,
ומשום זה היא נטילה. ועל כן מי שנוטל ידו, יטל ימין
בשמאל, להשליט הימין על השמאל, כדי שלא יתן
מקום ליצר הרע לשלט בלל, והנה בארנו.

בוזר פרשת בראשית (גג) וּבֹא וּרְאֵה, כָּל בְּנֵי
הָעוֹלָם בְּשִׁעָה שִׁישְׁנִים עַל מְטוֹתֵיהֶם בְּלִילָה, וְהַלִּילָה
פּוֹרֵשׁ בְּנִפְיָו עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, טוֹעֵמִים טַעַם הַמּוֹת.
וּמִתּוֹךְ שְׁטוֹעֵמִים טַעַם מוֹת, רוּחַ הַטְּמֵאָה הוּא שְׁטָה
עַל הָעוֹלָם וּמְטַמְּאֵת [את] הָעוֹלָם וְד"א בְּתוֹךְ הָאֵהָל שְׁלוֹ,
וְשׁוֹרָה עַל יְדֵי הָאִישׁ וְנִטְמָא.

וכשמתעורר ונשמתו חוזרת אליו, בכל מה
שיקרב בידו - הכל נטמא, פי שורה עליהם רוח
טמאה. ועל זה לא יקח אדם בגדיו ללבש ממי

יב. יפנה בצניעות בליקה כמו ביום.

יג. לא ישתין מעמד מפני ניצוצות הנתזין על
רגליו, אם לא שיעמד במקום גבוה, או יישתין
לתוך עפר תהום (פרוש קרקע שאינה בתולה אלא כגז של ארץ
חרושה).

יד. יזהר שלא יאחז באמה וישתין, אם לא מעטרה
ולמטה, מפני שמוציא שכבת זרע לבטלה, אלא
אם כן הוא נשוי. ומדת חסידות לזהר אפלו הנשוי.

טו. אפלו מי שאינו נשוי מתר לסייע בביצים.

טז. לא התר לנשוי לאחז באמה אלא להשתין,
אבל להתחבב לא.

יז. המושקה נקביו עובר משום כל תשקצו:

סימן ד

דיני נטילת ידיים, וכו כג סעיפים

א. ירחץ ידיו ויברך על נטילת ידיים: הנה: ויש אומרים
גם אשר יצר ואפלו לא עשה צרכיו וכן נהגו (אבודרהם)
מים הפסולים לנטילת ידיים לסעודה לקמן סימן ק"ם, בשרים
לנטילת ידיים לתפלה, מיהו יש מי שאומר דלא מברך עליהו.

(זוהר שולחן ערוך)

שלא ללכת ארבע אמות בלא נטילת ידיים שחרית.

בוזר בהקדמה (דף י) כתב כְּשֶׁבֶן אָדָם קָם
בַּבֹּקֶר, יֵשׁ לוֹ לְבָרֵךְ לְרִבּוֹנוֹ בְּשִׁעָה שְׁפָקַח עֵינָיו. אִיךְ
מְבָרֵךְ כֵּן הָיוּ עוֹשִׂים חֲסִידִים רֵאשׁוֹנִים: נְטִילָה שֶׁל
מַיִם הָיוּ נוֹתְנִים לְפָנֵיהֶם, וּבִזְמַן שְׁמַתְעוֹרְרִים בְּלִילָה,